

Τριώδιον

Τῇ Δευτέρᾳ Α' Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μηναιὼν - ΤΗΙ IB' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἄν προηγήθηκε ἡ Θ' Ὥρα, ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς χωρὶς τὸ "Εὐλογητός..."

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ΡΓ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβάλοιον

αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρύναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσιν, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ

έρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ
μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν
αὐτή. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι
τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον, δόντος
σου αὐτοῖς συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου
τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ
πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ
πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν
χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς
τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ
ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται. Αἰσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη
αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Ἀπαγγελλομένου ἐπίσης τοῦ Προοιμιακοῦ, ὁ
Ἱερεὺς ἵσταται ἀσκεπῆς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης
ἢ καὶ ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ,
ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ Σολέα (ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ), καὶ
ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς Εὐχὰς τοῦ Λιχνικοῦ·*

ΙΕΡΕΥΣ (μυστικῶς)

ΕΥΧΗ ΠΡΩΤΗ

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον,
μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν
προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποιήσον μεθ' ἡμῶν
σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ
ὁδῷ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ
φοβεῖσθαι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι
μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ
Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν
θεοῖς, Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς
ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν,
καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ
Ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν
σου, ἱατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·
ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου·
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν
ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας·
καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης
ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον,
καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν·

προσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων
τῶν Ἀγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΡΙΤΗ

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ
ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ
μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας
τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε,
πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ
ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι
τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις
δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων
ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν
τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην
τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα
καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων
σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς
ἐντολάς σου· προσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΕΜΠΤΗ

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχραντῷ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι· καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος.

Ἐλέει καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΚΤΗ

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγῆται ἀγαθωσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν τὰ σύμπαντα· ὁ καὶ τα ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην βασιλείαν, διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἡμῖν ἀγαθῶν· ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ τῆς νῦν ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, ὑμνοῦντάς σε τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΒΔΟΜΗ

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ

πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας. Ὁ διαχωρήσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινὴν σοι δοξολογίαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωθέντος τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, ὁ μὲν Τερεὺς παραμένει ἐν εὐλαβείᾳ ἐνώπιον τῆς ἀγίας

Τραπεζῆς, ὁ δὲ Διάκονος ποιεῖ σχῆμα πρὸς τὸ Τερέα,
καὶ ἐξελθὼν τοῦ ἱεροῦ Βήματος, διὰ τῆς βορείας
πύλης, καὶ στὰς πρὸ τῆς Ωραίας πύλης, καὶ βλέπων
κατ' ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, λέγει τὴν
Μεγάλην Συναπτὴν, ἥτοι τὰ "Εἰρηνικά."

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν ἀναγινώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἐν ταῖς ἐνορίαις σήμερον συνήθως δὲν γίνεται στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου εἰμὴ μόνον εἰς πανηγυρικοὺς Ἑσπερινοὺς καὶ εἰς τοὺς μετὰ Προηγιασμένης τοιούτους. Ὑπὸ πολλῶν ἐπίσης τηρεῖται ἡ τάξις τῆς στιχολογίας τοῦ α' καθίσματος τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Παρατίθεται εἰς ξεχωριστὰς σελίδας πρὸς χρῆσιν τῶν βουλομένων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Στάσις Α'

Ψαλμὸς ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ
χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς
γλώσσαν δολίαν;

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν
τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἶμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων
Κηδάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην
εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν
με δωρεάν.

Ψαλμὸς ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ
νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ἴδου οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ
φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ
χεῖρα δεξιάν σου·

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν
ἐξοδὸν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς
οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς
αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς
ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ
Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου·

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,
θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυῖδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου
καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν
πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

Ψαλμὸς ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας
τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης
εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι
ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, Ἐπὶ
πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος

τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Ψαλμὸς ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,

Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ
ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς·

Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς,
χείμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·

Ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς
εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη
ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς
συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα· καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. **(ἐκ γ')**

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Στάσις Β'.

Ψαλμὸς ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιοῦντες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών·
οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν
Ἱερουσαλήμ.

Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος.

Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον
τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν
δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν
ἀνομίαις χειρὰς αὐτῶν.

Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ·

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς
στραγγαλίας ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν
ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸν
Ἰσραήλ.

Ψαλμὸς ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὥσει
παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ
ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε
Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ'
ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν
ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν ἐν
ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Πορεύόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον
βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει
αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ψαλμὸς ΡΚΖ' (126).

Ἐάν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον,
εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες·
ἐάν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἠγγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν,
ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθιόντες
ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς
αὐτοῦ ὕπνον.

Ἴδου ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς
τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ
υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν
αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνηθῇσονται,
ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ψαλμὸς ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι·
μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν
τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς
νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ
φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἰδοὺ
τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς σου.

Καὶ ἰδοὺ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνῃ ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλμὸς ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ
ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν ἀχένας
ἁμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν
εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γενηθήτωσαν ὥσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς
πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ
δράγματα συλλέγων,

Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία
Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα· καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. **(ἐκ γ')**

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Στάσις Γ'.

Ψαλμὸς ΡΚ' (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε. Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς
τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,
τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός
ἐστίν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψώσα
τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον
ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ
τὴν ψυχὴν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξατο τῷ Θεῷ
Ἰακώβ·

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου,
εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ
ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου,

Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκὴνωμα
τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ,
εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματός σου.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἐνεκεν Δαυῖδ τοῦ δούλου σου μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ
μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τοῦ θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν
διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ
διδάξω αὐτούς.

Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος
καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην
αὐτήν·

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω,
τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ,
ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,
ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς ΡΛΓ' (133).

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν
αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν
εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλμὸς ΡΛΓ' (133).

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν
αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν
εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα· καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός. **(ἐκ γ')**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥυσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος β'. Πάντας ὑπερέβην.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην, πάντας ὑπερέβην τῇ ἄσωτίᾳ, ἐὰν θελήσω μετανοῆσαι, οὐκ ἔχω δακρύων ὀχετούς, ἐὰν ῥαθύμως καὶ νῦν βιώσω, κολάσει ὑπόδικός εἰμι. Ἀλλὰ δός μοι διόρθωσιν μόνε ἀγαθέ, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἦχος β'. Πάντας ὑπερέβην.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅμβρους μοι παράσχου Χριστὲ δακρύων, ἐν τῇ τῆς Νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ, ὅπως πενθήσω καὶ ἀποπλύνω, τὸν

ῥύπον τὸν ἐκ τῶν ἡδονῶν, καὶ ἐποφθῶ σοι
κεκαθαρμένος, ἡνίκα Κριτῆς ἐξ οὐρανοῦ,
μέλλης ἔρχεσθαι Κύριε, κρῖναι τοὺς
βροτούς, ὡς κριτῆς, καὶ δίκαιος μόνος.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Δεῦτε προθύμως, τὸ στερρὸν ὄπλον
τῆς Νηστείας, ἔχοντες ὡς θυρεόν,
πᾶσαν μεθοδεῖαν πλάνης τοῦ ἐχθροῦ,
ἀποστρέψωμεν πιστοί, μὴ θελχθῶμεν
ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν, μὴ τὸ πῦρ
τῶν πειρασμῶν δειλιάσωμεν, δι' ὧν
Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, βραβεῖοις
τῆς ὑπομονῆς στεφανώσῃ ἡμᾶς· ὅθεν
παρρησίᾳ προσευχόμενοι, προσπίπτομεν
κραυγάζοντες, αἰτούμενοι εἰρήνην, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας
Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις
ἔχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ
τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων
τῷ ποθουμένῳ σοι, κάλλει πανάριστε, καὶ
ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτόν, ἄριστα
θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας
πικράς, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς
ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπέρ

σεπτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ λεόντων
ἐξοριζόμενος, ὧν κατορχούμενος, τὰς
βουλάς ἐμώρανας, καὶ λογισμούς, ὄντας
ματαιόφρονas, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ὦντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν
ἀγαθῶν ὁ δοτῆρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται,
ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν
νοσήματα, παρεσχηκῶς Τρισμάκαρ τὴν
δύναμιν, καὶ ἀξιώσας σε τῆς ἀφράστου
χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων
τάγματα, διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον,
τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Δεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν
δακρύων πηγᾶς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα,
τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ
κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ
χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

(Εἵσοδος οὐ γίνεται.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ
δοξάζει.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἑσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς Γ' (3).

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. Α', 1-13

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπεν ὁ θεός· Γενηθήτω φῶς. καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω

τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ εἶπεν ὁ θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Ψαλμὸς Δ' (4).

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. Α', 1-20

Παροιμίαι Σολομώντος υἱοῦ Δαυΐδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ, γινῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, καὶ νοῆσαι λόγον φρονήσεως, δέξασθαι τε στροφὰς λόγων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν, ἵνα δῶ ἀκάκοις πανουργίαν. Παιδὶ δὲ νέῳ, αἰσθησὶν τε καὶ ἔννοιαν. Τῶν τε γὰρ ἀκούσας σοφός, σοφώτερος ἔσται, ὃ δὲ

νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται, νοήσει τε παραβολήν, καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν, εὐσέβεια εἰς Θεόν, ἀρχὴ αἰσθήσεως, σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν, ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν. Ἄκουε, Υἱέ, νόμους πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμούς μητρός σου. Στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σὴ κορυφῇ, καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῶ τραχήλῳ. Υἱέ, μὴ σὲ πλανήσωσιν ἀσεβεῖς ἄνδρες, μηδὲ βουληθῇς, ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες· ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως, καταπίωμεν δὲ αὐτόν, ὥσπερ Ἄιδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῆ καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων, τὸν δὲ κληρὸν σου βάλε ἐν μέσῳ ἡμῶν, κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσίππιον ἐν γεννηθήτω ἡμῖν· Υἱέ μου, μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τριβῶν αὐτῶν· οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσι, καὶ ταχινοὶ εἰσι τοῦ ἐκχέαι αἷμα. Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς. Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά, ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων, κακὴ. Αὗται αἱ ὁδοὶ εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται. Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατεῖαις παρῶρησίαν ἔχει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων

ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνῃ πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλῖνας οὐρανούς καὶ
καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν
σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλοανθρώπῳ κριτῇ
οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων
ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες
ἔλεος καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν·

οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ τὴν
παρουσίαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα,
ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης
ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ
ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν,
εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, ἀληθῆς νηστεία, ἡ τῶν
κακῶν ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης,
θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός,
καταλαλιᾶς, ψεύδους, καὶ ἐπιιορκίας· ἡ
τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν, ἀληθῆς καὶ
εὐπρόσδεκτος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεירῆσαι
ἡμᾶς.

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν,
εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, ἀληθῆς νηστεία, ἡ τῶν
κακῶν ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης,
θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός,
καταλαλιᾶς, ψεύδους, καὶ ἐπιιορκίας· ἡ
τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν, ἀληθῆς καὶ
εὐπρόσδεκτος.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος γ'. Αντόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,

ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μεγάλῃ τῶν μαρτύρων σου Χριστὲ
ἡ δύναμις ἐν μνήματι γὰρ κεῖνται καὶ
πνεύματα διώκουσι, τῇ πίστει τῆς Τριάδος
ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν
δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ
καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι,
πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων
δούλων σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὡδὴν τοῦ Θεοδόχου Συμεών.

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΛΑΟΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,

ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Ἀπολυτίκια. Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη
Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς
κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν
μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ
ἡμῶν.

Δόξα.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι
Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν
κινδύνων καὶ θλίψεων, ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς
προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

*Τὸ τελευταῖον τοῦτο τροπάριον κατὰ τὴν
ἀρχαίαν τάξιν λέγεται χῦμα ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου.
Σήμερον ὁμῶς συνήθως ψάλλεται καὶ τοῦτο, ὡς καὶ τὰ
προηγούμενα.*

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν,
καταφεύγομεν Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν
ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ
κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν

μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Παναγία Τριάς, τὸ Ὁμοούσιον κράτος,
ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν
βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα
διὰ παντὸς δοξάζω, ὕμνῶ, προσκυνῶ καὶ
λέγω· Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ψαλμὸς ΛΓ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ
καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πρᾶεῖς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον
σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ

ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυρθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος· φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ

πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)